

Motion till riksdagen

1989/90:N346

av Bengt Westerberg m.fl. (fp)

En liberal näringspolitik

1. Sammanfattning

I denna motion presenterar vi våra krav på det näringspolitiska området:

- Stabila spelregler och rättsäkerhet är viktiga förutsättningar för ett effektivt näringsliv.
- NO:s verksamhet bör effektiviseras och handläggningstiderna förkortas.
- Ägandet i näringslivet måste spridas genom vinstandelssystem, avveckling av löntagarfonderna och en utförsäljning av de statliga företagen.
- Resterna av det svenska telemonopolet bör avvecklas. Endast genom konkurrens kan vi få ett utbud av teletjänster som präglas av mångfald och effektivitet.
- Vi fortsätter vår kamp för frihandel. De svenska handelshindren på teko-varor bör avskaffas. Sverige bör i GATT verka för en ökad frihandel på jordbruksprodukter och trädgårdsprodukter.
- Nya idéer måste släppas fram också inom vård, omsorg och undervisning. De offentliga monopolerna måste brytas och skapa utrymme för enskilda initiativ.

2. Inledning

Det marknadsekonomiska systemet är överlägset alla andra ekonomiska system som medel för att förverkliga människors frihet och välfärd. Marknadsekonomi innebär att det är konsumenternas köpbeslut som styr hur samhällets resurser ska utnyttjas för produktion av varor och tjänster. Det är den enskilda människan som är den suveräne experten på sina unika behov och önskemål. Därför är alla system som bygger på att produktion och konsumtion planeras av myndigheter dömda att misslyckas.

I en ekonomi med fri prisbildning får priserna rollen av informationsbärare mellan producent och konsument. Priserna innehåller information om den resursåtgång som varan kräver samt om konsumentens värdering av varan. Att genom skatter, subventioner eller regleringar påverka priserna i en ekonomi stör det informationsutbyte som är en förutsättning för en effektivt fungerande samhällsekonomi.

I vissa avseenden kan emellertid priser som bildats på en fri marknad vara otillräckliga i sin roll som informationsbärare. Ett viktigt exempel är miljö-

värden som måste tas tillvara genom statsmaktens styrmedel. Sociala och medicinska hänsynstaganden är andra legitima skäl för statsmakten att begränsa den fria prisbildningen, medan fördelningspolitiska mål i allmänhet uppnås bättre genom transfereringar direkt till berörda hushåll.

Då ingrepp i den fria prisbildningen är nödvändigt är det viktigt att åtgärden väljs så att de snedvridande effekterna minimeras. Skatter är bättre än regleringar och neutrala skatter bättre än selektiva pålagor.

Konkurrens mellan olika producenter är nödvändig för att produktion ska ske till minsta möjliga samhällsekonomiska kostnad och för att konsumenten ska erbjudas varor och tjänster till lägsta möjliga pris. Näringsfriheten är en av grundstenarna i det marknadsekonomiska systemet.

De producenter som etablerat sig på en viss marknad utgör ibland en högljudd påtryckargrupp som söker påverka lagstiftningen för att skydda sig från nya konkurrenter. I en förhandlingsekonomi hotas också konkurrensen av kartell- och monopolbildningar. Dessutom har stat och kommun idag monopol på ett antal områden som är centrala för människors välfärd, såsom vård, omsorg och undervisning. Att bekämpa dessa typer av konkurrensbegränsningar är en huvuduppgift för en liberal näringspolitik.

Motorn i den utveckling som skapat vårt välfärdssamhälle är den mänskliga skaparkraften. Innovatörer och företagare har genom nytänkande och mod sprängt gränserna för det möjliga. För att vårt samhälle ska fortsätta att utvecklas måste vi ge plats åt framtidens idéer. Ett gynnsamt klimat för småföretag och entreprenörer är därför av största vikt. Småföretagarnas villkor behandlas i en annan motion.

Ny teknologi och nya produktidéer innebär ofta långsiktiga och osäkra investeringar. En förutsättning för att individer och företag ska våga göra sådana riskfyllda satsningar är att det regelsystem som styr deras verksamhet är stabilt över tiden. Det konstitutionella skyddet för äganderätt och näringsfrihet måste därför förstärkas.

Den svenska ekonomin är starkt beroende av utrikeshandel. Konsumentens intressen tas bäst tillvara genom en öppen och fri handel med omvärlden. Den internationella konkurrensen medför resurssnål produktion, lägre priser och större valfrihet för den enskilde konsumenten.

3. En ekonomisk politik som främjar tillväxt

Den ekonomiska politiken skall vara generell och inriktas på åtgärder som stimulerar utbudet och ökar tillväxten. Spelreglerna för näringslivet bör vara tydliga och långsiktiga.

Sverige har sedan 1970 haft en klart sämre ekonomisk tillväxt än de flesta andra industriländer. Idag hämmas tillväxten främst av bristen på arbetskraft. Arbetskraftsbristen hindrar företagen att bygga ut sin kapacitet och möta marknadens efterfrågan. Därtill kommer en framför allt under senare år mycket dålig produktivitetsutveckling. Den viktigaste enskilda orsaken bakom dessa problem är det snedvridande skattesystem som nu är föremål för en genomgripande reformation.

Näringspolitiskt är 1991 års planerade skattereform en stor händelse. Nu ska det bli mer lönsamt att arbeta, spara, ta risker och satsa på företagande.

Bolagsbeskattningen förenklas genom att skattebasen breddas och skattesatsen sänks kraftigt. Detta motverkar den inlåsning i historiskt vinstgivande företag som nuvarande regler leder till. Förutsättningarna för tillgången på riskvilligt kapital på kreditmarknaden förbättras till förmån för expanderande företag.

På sikt är det angeläget att den ekonomiska tillväxt som skattereformen skapar förutsättningar för utnyttjas för att sänka det totala skattetrycket. Vissa pålagor på näringslivet bör dock omedelbart tas bort. Vinstdelningskatten till löntagarfonderna bör avskaffas och löntagarfonderna bör avvecklas. Vidare bör den särskilda ATP-avgiften samt den tillfälliga arbetsmiljöavgiften avskaffas.

Under protester från folkpartiet antog riksdagen nyligen en ny prisregleringslag. Den innebär en utvidgning av rätten att ingripa i den fria prisbildningen och införa prisreglerande åtgärder. Mycket talar för att 1970-talets permanenta prisreglering och 1980-talets många prisstopp verkat inflationsdrivande och har bidragit till att undergräva effektiviteten i näringslivet. Vi anser att statsmakterna ej bör ha möjlighet att tillgripa prisreglering i fredstid.

Socialförsäkringssystemets utformning behöver reformeras. I en partimotion om den ekonomiska politiken framför vi våra krav på förändringar på detta område. Vi föreslår bl.a. att arbetsgivarna själva bör ersätta de första 14 dagarna under varje sjukperiod.

4. Rättssäkerhet och näringsfrihet

Flexibiliteten och den långsiktiga produktivitetstillväxten i näringslivet måste garanteras. En förutsättning för detta är en lagstiftning som präglas av stabilitet och överskådlighet och som uppfyller högt uppställda krav på rättssäkerhet. Betalningssäkringslagen bör förändras så att det ställs samma höga krav på precision som vid en fängelsedom. Den nuvarande generalklausulen bör avskaffas och ersättas med en omvänd generalklausul till skydd för den enskilde mot myndighetsövergrepp.

Företagens skydd från insyn är idag otillräckligt. Bevissäkringslagen bör avskaffas. Möjligheten för skattemyndigheterna att företa generella taxeringskontroller måste försvinna.

Äganderätten bör ges ett starkare stöd i grundlagen. I regeringsformens behandling av egendomskyddet stadgas att medborgare som utsatts för expropriation eller liknande förfarande har rätt till ersättning för förlusten. Trots detta har erfarenheten visat att äganderätten har ett otillräckligt konstitutionellt skydd. Exempel på skyddets brister är t.ex. införandet av löntagarfonderna och den s.k. engångsskatten på pensionsparande. Äganderätt och rättssäkerhet behandlas mer utförligt i vår motion om rättssäkerheten.

Friheten att starta ett företag är ett omistligt inslag i ett marknadsekonomiskt system. Den är också en förutsättning för mångfald i näringslivet och för utvecklingen av nya företag och nya företagsformer. Närings- och yrkesfriheterna är idag delvis kringskurna av monopol, bidragsbestämmelser, auktorisationskrav, etableringskontroll och liknande företeelser. Vi anser att rätten att driva näringsverksamhet och utöva ett yrke är så grundläggande

att den förtjänar ett starkt skydd i vår konstitution. Näringsfriheten måste grundlagsskyddas.

Vandelsprovning, tillståndskrav och andra former av etableringskontroll som innebär regleringar av hela branscher måste avskaffas. Endast de etableringskontroller som kan motiveras med behovet av kompetens av betydelse för enskilda människors hälsa och säkerhet kan accepteras. Trots att viss avreglering skett återstår fortfarande regleringar som vi vill avskaffa.

Taxiverksamhet och kollektivtrafik bör omgående avregleras. Arbetsförmedlingsmonopolet som bl.a. innebär ett näringsförbud för skrivbyråer måste avskaffas. Auktorisationskravet för finansbolag bör slopas. I värdepappersmarknadskommitténs betänkande, SOU 1989:72, föreslås att auktorisationskravet ska gälla även fondkommissionärer. Denna idé avvisas av folkpartiet.

Näringsfrihetsombudsmannens (NO) främsta uppgift måste vara att säkerställa konkurrens mellan producenter och därmed en prispress som gagnar konsumenten. Det är ett oavvisligt konsumentkrav att konkurrenslagstiftningen är effektiv.

NO:s möjligheter att snabbt ingripa mot konkurrensbegränsning med skadlig verkan bör ökas. Nu kan företag med hjälp av advokater genom olika invändningar få till stånd långa handläggningstider till stor skada för de företag som drabbas av konkurrensbegränsningar. NO måste också i större utsträckning ta egna initiativ för att utreda hotelser mot nyetablerade konkurrenter, leveransvägran, bruttoprisförelägganden och liknande företeelser.

5. Ett spritt ägande

Ett spritt ägande är en förutsättning för en väl fungerande marknadsekonomi. Ett koncentrerat ägande ger upphov till mindre konkurrens och därmed till en lägre effektivitet i produktionen, samtidigt som vinsterna bara kommer ett fåtal människor tillgodo.

Folkpartiet anser att såväl kollektiv som privat maktkoncentration i form av såväl kollektivt som privat ägande måste motverkas. Den socialdemokratiska regeringen har under 1980-talet fört en politik som lett till koncentration av ägandet. Det privata ägandet har minskat kraftigt som andel av börsvärdet. I en liberal näringspolitik som sprider ägandet ingår:

- En avveckling av löntagarfonderna. Ett förslag till hur detta skall gå till presenteras i en trepartimotion tillsammans med centern och moderaterna.
- Ett stopp för nya kollektiva fonder. Likaså måste förslagen att de tre första AP-fonderna ska få köpa aktier avvisas.
- En utförsäljning av många av de statliga företagen. Detta skall gå till på ett sådant sätt att småsparare gynnas i stället för att missgynnas såsom varit fallet med försäljningen av aktier i PK-banken och Procordia. Vårt förslag om detta presenteras i en särskild motion.
- En rättvis beskattning av vinstandelssystem. Dessa gynnar både den anställde, företagen och samhället. Folkpartiet kräver att vinstandelarna skall befrias från sociala avgifter då de binds i fonder under minst fem år.
- Förbud för företag på börsens AI- och AII-listor att nyemittera aktier

med lägre rösträtt. Den differentierade rösträtten på aktier konserverar ägarstrukturen och försämrar aktiemarknadens funktion.

I vår motion om *ägandespridning* redogör vi mer i detalj för dessa krav.

6. En dynamisk energi- och miljöpolitik

Näringslivets villkor kommer i framtiden att i allt högre grad bestämmas av den inriktning på miljö- och energipolitiken som vårt land väljer. Som liberaler har vi en stark tilltro till möjligheten att genom ekonomiska styrmedel och regler få till stånd en utveckling som förenar tillväxt, konkurrenskraft och ekologisk balans. Det är enskilda människors idéer och marknadens dynamik, inte centrala myndigheters planeringsbeslut, som kommer att ge oss lösningarna på framtidens stora försörjningsproblem.

Genom ekonomiska styrmedel, t.ex. miljöavgifter, stimuleras företagen att satsa på miljövänlig teknik och bättre reningsmetoder. Vi anser att miljöavgifter bör införas på ytterligare ämnen utöver dem som redan föreslagits.

I ett långsiktigt perspektiv vinner Sveriges konkurrenskraft på att våra företag tvingas anpassa sig till de hårda miljökrav som i framtiden oundvikligen kommer att bli föremål för internationella överenskommelser. Vi ser redan hur miljövänlig teknik används som konkurrensmedel och försäljningsargument. Detta är ett område där Sverige har förutsättningar att bli världsledande.

Ett viktigt näringspolitiskt vägval är anpassningen av energiförsörjningen till utvecklingen av kärnkraften till år 2010. Vi anser inte att det är statsmakternas uppgift att peka ut när och i vilken ordning de olika reaktorerna skall tas ur drift. Energihushållningen bör styras genom en successiv höjning av elpriset. Kraftbolagen får sedan ta ställning till utvecklingstakten med hänsyn till när åtgärder för förbättrad hushållning nått effekt och nya anläggningar för kraftgenerering är färdiga att tas i bruk.

Det är positivt att energibeskattningen nu kommer att inordnas i mervärdeskattesystemet. På detta sätt kan man nå flera styreffekter som är önskvärda i den framtida energipolitiken. Det blir i huvudsak konsumtionen och inte exporten som beskattas.

7. En framsynt telepolitik

Den tekniska utvecklingen på telekommunikationsområdet har under de senaste åren gått mycket snabbt. Vi bedömer att den fortsatta utvecklingen på detta område kommer ha stor betydelse för konsumenterna och näringslivet. Det är av största vikt att vi genom konkurrens och mångfald släpper fram innovationer och entreprenörskap.

Folkpartiet har genom åren varit initiativtagare till den utveckling av det svenska telemonopolet som nu verkställs. Vår utgångspunkt är att konsumenterna och företagen bör ha så stor valfrihet som möjligt i sin användning av teletjänster.

Telekommunikation av olika slag äger rum i ett telesystem som i ökande grad kommer att utgöra en samverkan mellan det statliga allmänna telenätet och ett antal privata nät. Det är viktigt att företrädare för dessa olika nät

kan verka på lika villkor. Svensk telepolitik bör därför, liksom i en rad andra länder, söka skapa förutsättningar för en verklig nätkonkurrens mellan jämbördiga parter. Vi ser t.ex. gärna flera olika leverantörer för det statliga STATNÄT.

Privata telenät som t.ex. Comviks, bör ges vidgade möjligheter att vidareutvecklas genom konkurrens på lika villkor. Även helt nya nätföretag bör välkomnas. Jämlika konkurrensförutsättningar kan skapas via t.ex. riktade forskningsbidrag och stöd till demonstrationssystem som finansieras av näringsliv och stat i samverkan.

Om inte en verklig telekonkurrens uppnås inom rimlig tid bör möjligheterna att dela upp televerket i olika bolag utredas. I samband med detta kan privatisering av bolagen aktualiseras.

8. En fri handel

Sveriges importrestriktioner har gradvis reducerats under efterkrigstiden. Det är i huvudsak ett resultat av dels de överenskommelser Sverige varit med om att träffa inom ramen för GATT, dels Sveriges medverkan i det Västeuropeiska frihandelsområdet.

Den nu aktuella GATT-rundan, som för närvarande pågår i Genève, har som mål att åstadkomma en ytterligare liberalisering av världshandeln. 1990 blir ett avgörande år för denna den mest omfattande förhandlingsomgången i GATT:s historia. Vi vill betona vikten av att Sveriges agerande i Uruguay-rundan innebär en offensiv och frihandelsvänlig linje. Det är viktigt att diskussionerna leder till ett framgångsrikt resultat, inte minst för att det hjälper EG-kommissionen att bekämpa de protektionistiska krafterna inom EG.

Förhandlingarna i Genève syftar till att all tjänstehandel (t.ex. banker, transporter och telekommunikationer) ska inordnas under frihandelsregler. Även på detta viktiga område bör Sverige arbeta för en ökad frihandel.

EG:s beslut att till utgången av år 1992 upprätta en inre marknad inom vilken människor, varor, tjänster och kapital skall kunna röra sig fritt är av största betydelse för Sveriges del. Utvecklingen i Östeuropa mot demokrati och marknadsekonomi öppnar nya perspektiv för denna utveckling. I en partimotion om Europapolitiken redovisar folkpartiet sina synpunkter och förslag i dessa frågor.

Sveriges handelspolitik är i många avseenden en frihandelsvänlig politik. Inom några områden finns emellertid importrestriktioner i form av kvantitativa restriktioner och tullar. Det gäller tekoindustrin, jordbruket och trädgårdsnäringen.

Tekopolitiken

Den svenska tekopolitiken har nu pågått i över tjugo år. Den syftar till skydda den svenska tekoindustrin från den tilltagande konkurrensen på världsmarknaden, framförallt från tredje världen och statshandelsländerna. Inom ramen för GATT har Sverige infört kvantitativa importrestriktioner gentemot dessa länder. Vidare gäller generellt en genomsnittlig tullsats på 13–14 procent för trikå- och beklädnadsvaror. Mellan Sverige och EG/EFTA råder emellertid frihandel för tekovaror. Genom åren har svensk tekoindustri också skyddats av ett omfattande industristöd.

Tekopolitiken har inneburit oerhörda samhällsekonomiska kostnader. Hushållen drabbas av fördyringar av kläder och textilvaror. Enligt beräkningar av SPK 1988 skulle avvecklade handelshinder på teko-varor innebära en besparing på mellan ungefär 1000 kr./år för en vanlig barnfamilj (vilket motsvarar ca 2 000 kr. före skatt). Utöver rena priseteffekter innebär importlicenssystemet en begränsning av urvalet av varor för konsumenterna.

Det är obegripligt att de svenska konsumenterna ska vänta till juli 1991, då det s.k. multifiberavtalet löper ut, innan gränshindren avskaffas. Vi anser att så kan ske den 1 juli 1990.

Det direkta stödet till tekoindustrin har varit en misslyckad politik. Företagen har utnyttjat stödet till att förbättra lönsamheten snarare än att sänka priserna för att öka produktionen. Folkpartiet har flera gånger motionerat om att anslaget till industripolitiska åtgärder för tekoindustrin (B 10) ska skäras ner kraftigt. För budgetåret 1990/91 har regeringen anvisat 85 milj.kr. för dessa åtgärder. Vi anser att detta anslag bör minska till 5 milj.kr. som vi förutsätter används för utbildningsinsatser vid Proteko i Borås.

Jordbruks- och trädgårdsnäringen

Ingen handel är så reglerad och så i hög grad föremål för protektionistiska åtgärder som den med jordbruks- och trädgårdsprodukter. Internationell handel har främst blivit en handel med överskottsprodukter, som ofta utbjuds på marknaden till priser som ligger långt under vad det kostar att producera varorna.

För de svenska konsumenterna innebär detta att de får betala ett väsentligt högre pris än om vi tillät ökad import. Det finns således skäl att pröva nya vägar för svensk jordbrukspolitik. Med hänsyn till den struktur som råder på världsmarknaden för livsmedelsprodukter är ett totalt slopande av det svenska gränsskyddet för närvarande inte ett realistiskt alternativ. Färdriktningen i jordbrukspolitiken är dock väsentlig och Sverige bör aktivt arbeta, bl.a. i GATT-förhandlingarna, för en ökad avreglering.

Vad gäller handeln med frukt och grönsaker har förändringar skett under 1989. Inom ramen för GATT har förhandlingar förts mellan USA och EG som för svenskt vidkommande resulterat i att vi avskaffat importregleringen för äpplen och päron och ersatt denna med tullar. Omläggningen innebär billigare frukt för de svenska konsumenterna.

Den svenska handelspolitiken för frukt och grönsaker har hittills i alltför hög grad präglats av producentintressena. Regeringen bör ta initiativ till en översyn av tullskyddet på färska frukt- och grönsaker i syfte att åstadkomma en mer frihandelsvänlig politik. En sådan översyn bör överväga möjliga former för riktade stödåtgärder, t.ex. röjningsbidrag, för att underlätta för de svenska producenterna att genomföra en nödvändig omställning under socialt acceptabla former. Resultatet av översynen bör samordnas med det livsmedelspolitiska beslut riksdagen skall fatta i vår.

Riksdagen har nyligen beslutat om en skärpt kontroll av livsmedel. Detta berör inhemskt producerade såväl som importerade livsmedel. Vi förutsätter att denna utvidgade kontroll är en effektiv garant för att importerade frukt- och grönsaker inte innehåller rester av bekämpningsmedel och andra hälsovådliga ämnen.

Trots att handelshindrens samhällsekonomiska kostnader är betydande, saknas ofta beräkningar av dessa kostnader i utredningsförslag och propositioner. Folkpartiet har tidigare föreslagit att SPK ges i uppdrag att utveckla metoder för att kostnadsberäkna olika typer av handelspolitiska skyddsåtgärder och rutinmässigt tillställas förslag om skyddsåtgärder för sådana kostnadsberäkningar. Utvärderingen bör finnas tillgänglig i samband med att beslut fattas av riksdagen. Vi återkommer nu med det förslaget.

9. Bryt de offentliga monopolen!

Sjukvård, barnomsorg, undervisning och äldreomsorg spelar en stor roll i alla människors liv. Därför är det särskilt viktigt att utbudet av dessa tjänster präglas av valfrihet, kvalitet och utveckling. De offentliga monopolen måste brytas. Enskilda initiativ har stor betydelse som nyskapare, katalysatorer och inspirationskällor för den offentliga sektorn.

De offentliga monopolen fungerar idag i praktiken som ett näringsförbud för kvinnor. Fyra femtedelar av dem som arbetar med vård, omsorg och utbildning är kvinnor som i praktiken hindras från att starta egna verksamheter, liksom att välja mellan privata och offentliga arbetsgivare.

Offentlig upphandling skall ske på konkurrensmässigt lika villkor och entreprenadförfaranden uppmuntras och utvidgas. Den som gör jobbet bäst ska få uppdraget, oavsett ägarform. All kommunal och statlig verksamhet som kan bedrivas i entreprenadform skall regelmässigt bli föremål för anbuds förfarande. Med ökad konkurrens, flexibilitet och möjligheter att utnyttja privata företags kompetens kan den offentliga sektorn erbjuda samhällsmedborgarna en lika god eller bättre servicenivå till en lägre kostnad.

Kontrollen av den offentliga affärsverksamheten, t.ex. kommunalägda företag som utför uppgifter i konkurrens med privata företag, bör stärkas. För närvarande är det vanligt att skattesubventioner inte redovisas klart. Det snedvrider konkurrensen och möjligheterna att bedöma effektiviteten. Av samma skäl måste en bedömning göras av vilka effekter sådana subventioner har på konkurrensen i den berörda branschen. Här har NO och SPK en viktig roll att spela.

En avveckling av de offentliga monopolen skulle bidra till att stärka Sveriges konkurrenskraft. T.ex. skulle privata alternativ inom vården skapa möjligheter för export av vårdtjänster och vårdteknologi.

10. Regional balans genom mobilisering

Långsiktig regional utveckling skapas genom lokal mobilisering och enskildas initiativ. Klimatet för mindre och medelstora företag måste förbättras. Detta skall ske genom att de regionalpolitiska styrmedlen görs mer generella och att besluten över dem decentraliseras.

Vi återkommer med förslag på detta område i anslutning till regeringens proposition om regionalpolitiken.

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om riktlinjer för näringspolitiken,

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om riktlinjer för telepolitiken,¹⁾

2. att riksdagen begär att regeringen tillsätter en utredning med uppgift att se över reglerna för etableringskontroll med syfte att begränsa användningen,

3. att riksdagen hos regeringen begär förslag till åtgärder med syfte att korta NO:s handläggningstider i enlighet med vad i motionen anförts,

4. att riksdagen hos regeringen begär förslag om ett avskaffande av samtliga handelsrestriktioner inom tekoområdet den 1 juli 1990,

5. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om en översyn av tullskyddet för frukt och grönsaker i syfte att åstadkomma en mer frihandelsvänlig politik,

6. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om kostnadsberäkning av handelspolitiska skyddsåtgärder,

7. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om Sveriges uppgift att inom ramen för GATT-förhandlingarna verka för en ökad frihandel,

8. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om Sveriges uppgift att inom ramen för GATT-förhandlingarna verka för frihandel på tjänster,

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om Sveriges uppgift att inom ramen för GATT-förhandlingarna verka för ett breddat handelsutbyte med jordbruksprodukter och andra livsmedel,²⁾

9. att riksdagen anslår 80 milj. kr. mindre på anslaget B 10 Industripolitiska åtgärder för tekoindustrin än regeringen föreslagit för budgetåret 1990/91, eller således 5 milj. kr.,

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om prisregleringslagens tillämpning i fredstid,³⁾

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om grundlagsskydd av näringsfriheten,⁴⁾

10. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om auktorisation av fondkommissionärer.

Stockholm den 24 januari 1990

Bengt Westerberg (fp)

Ingemar Eliasson (fp)

Kerstin Ekman (fp)

Karl-Göran Biörsmark (fp)

Charlotte Branting (fp)

Birgit Friggebo (fp)

Sigge Godin (fp)

Mot. 1989/90
N346

Elver Jonsson (fp)

Ingela Mårtensson (fp)

Daniel Tarschys (fp)

Anne Wibble (fp)

Jan-Erik Wikström (fp)

Hadar Cars (fp)

Gudrun Norberg (fp)

¹ 1989/90:T808

² 1989/90:Jo265

³ 1989/90:Fi209

⁴ 1989/90:K255

